

מקיימין שבת אחת פהלכתה (ג"א שתי שבתות פהלכתון), מיד הו' נגאלין.

וכך צריך לשנויי בנר דלוק, ובמטה מוצעת, ובפתורא, פגוונא דא אם הוה רגיל ביומי דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסיף בשבת תניינא, ובפתורא אם רגיל לברכא המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תניינא, דאינון פגוונא דלחם משנה, מטה הא אתמר דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא בקטטה עם אתתיה ובפרודא, לא ידווג לאתתיה בשבתא אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי חכמים עונתן מליל שבת לליל שבת, וצריך לשנויי שבת מיומא דחולא פכלא, ואם אית לון שלמא בכל שית יומין דחולא, יעבדון תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי, פגוונא דלעילא, דאתמר לגבי שכינתא (שיר ה) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת מלין דפיוסא, פגוונא דא צריך בר נש לפייסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזיין בשבת שנויאי פכלא, לית לון רשו לקרבא, הדא הוא דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, בגין דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתותי תשמורו וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתא מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה פל דרגין דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא בין קודשא בריה הוא ושכינתיה, איהי אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה, ובתרויהו איהי יחוד דיליה, פלה דיליה, פההוא זמנא איהי שבת שקולה פכל אורייתא.

ישאל היו מקימים שבת אחת פהלכתה (שתי שבתות פהלכתון), מיד היו נגאלים.

וכך צריך לשנות בנר דולק ובמטה מוצעת ובשלחן, כמו זה: אם היה רגיל בימי החל להדליק נר עם פתילה אחת, יוסיף בשבת שניה. ובשלחן, אם רגיל לברך המוציא על לחם אחד, בשבת יוסיף שני, שהם כמו שלחם משנה. מטה, הרי נאמר שאם היה רגיל לשמש ביום חל בקטטה עם אשתו ובפרוד, לא ידווג עם אשתו בשבת אלא בשלום, ומשום זה תלמידי חכמים עונתן מליל שבת לליל שבת, וצריך לשנות שבת מיום חל בכל, ואם יש להם שלום בכל שבת ימות החל, יעשו תוספת בשבת בפיוס זה לזו באהבה רבה, כמו שלמעלה, שנאמר לשכינה פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת דברי פיוס, כמו זה צריך אדם לפייס את אשתו בשבת בתוספת דברי פיוס.

ובזמן שאלהים אחרים רואים בשבת שנוי בכל, אין להם רשות לקרב. זהו שכתוב והזר הקרב יומת, משום שקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ומשום זה נאמר בכתוב את שבתתי תשמורו וגומר, ובתוספות הללו נקראת השכינה מוסף שבת, וכשמרחקים ממנה פל דרגות החל, ואין רשות זרה בשבת להפגס בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו, היא נקראת הקדושה שלו, וכשמברכים אותה בברכת המזון, נקראת ברכה שלו, ובשניהם היא היחוד שלו, הפלה שלו. באותו הזמן, השבת היא שקולה לכל התורה.